

Sviatok Svätej Rodiny Ježiša, Márie a Jozefa C

*Ako vám Pán odpustil, odpúšťajte aj vy!
Ale nadovšetko zaodejte sa láskou.
Ona je dokonalým spojivom. (Kol 3,13.14)*

Prvé čítanie

Kniha Ekleziastikus 3,3-7.14-16

Pán dal otcovi vážnosť, ktorá je vysoko nad deťmi, a upevnil právo matky nad synmi. Kto si váži otca, očisťuje sa z hriechov a zbiera poklady ten, kto má v úcte matku. Kto si váži otca, bude sa radowať zo svojich detí, a budú vyslyšané jeho modlitby. Kto si váži otca, bude dlho žiť, a kto poslúcha otca, potešuje matku. Syn môj, buď oporou svojmu otcovi v starobe a nezarmucuj ho, kým je nažive. Ak slabne na mysli, buď trpezlivý a nepohrdaj ním, kým ty si pri plnej sile. Nezabudne sa ti, že si mal súciti s otcom a odráta sa ti z hriechov, ktoré si napáchal.

Druhé čítanie

List Kolosanom 3,12-21

Bratia a sestry, ako vyvolení Boží, svätí a milovaní, vezmite na seba ušľachtilosť zľutovania, dobroty, pokory, miernosti a trpezlivosti. Znášajte sa navzájom a odpúšťajte si, ak by mal niekto niečo proti druhému. Ako vám Pán odpustil, odpúšťajte aj vy. Ale nadovšetko zaodejte sa láskou. Ona je dokonalým spojivom. Vo vašich srdciach nech kraľuje pokoj Kristov. V tom ste povolaní byť jedným telom. A buďte vďační.

Slovo Kristovo nech vo vás prebýva v celej svojej bohatosti. Vo všetkej múdrosti navzájom sa poučajte a varujte. Z hĺbky srdca a s vďačnosťou spievajte Bohu žalmy, hymny a duchovné piesne. A čokoľvek hovoríte alebo konáte, všetko robte v mene Pána Ježiša a skrze neho ďakujte Bohu Otcovi.

Ženy, buďte oddané svojim mužom, ako žiada Pán.

Manželia, milujte svoje ženy a buďte k nim vlúdni.

Deti, vo všetkom poslúchajte svojich rodičov, lebo tak sa páči Pánovi.

Otcovia, nepoburujte svoje deti, aby nestratili odvahu.

Evanjelium

Lukáš 2,41-52

Ježišovi rodičia chodievali každý rok do Jeruzalema na veľkonočné sviatky. Keň mal Ježiš dvanásť rokov, vybrali sa do Jeruzalema, ako bolo na sviatky zvykom. A keď čas slávností pominul a oni sa vracali domov, zostal mladý Ježiš v Jeruzaleme, čo rodičia nezbadali. Nazdávali sa, že je v sprievode. Prešli deň cesty, a začali ho

hľadať medzi príbuznými. No nenašli. Vrátili sa teda do Jeruzalema a tam ho hľadali.

Po troch dňoch našli ho v chráme. Sedel medzi učiteľmi, počúval ich a kládol im otázky. Všetci, čo ho počuli, žasli nad chápacosťou jeho ducha a nad jeho odpoveďami.

Keď ho rodičia zazreli, strpli a Matka mu hovorí: "Dieťa moje, prečo si nám to urobil? Pozri, tvoj otec i ja s bolesťou ťa hľadáme!"

On im odpovedal: "Prečo ma hľadáte? Vy neviete, že mám byť pri svojom Otcovi?" Ale oni nepochopili slová, ktoré im hovoril.

Vrátil sa s nimi potom do Nazareta a bol im poslušný.

Jeho matka zachovávala všetko vo svojom srdci.

A Ježiš sa vzrástol v múdrosti, rástol a bol v obľube Boha i ľudí.

Na zamyslenie

Čítania dnešného dňa nám predkladajú základné, dôležité hodnoty rodiny tej doby. Ideály, ktoré sa tu spomínajú, majú platnosť aj pre dnešnú dobu. To, že ich praktické naplnenie v dnešných časoch sa už nedarí, vyzýva nás hľadať nové a kreatívne možnosti, ako môžeme žiť tieto hodnoty celkom konkrétne vo všedný deň v určitom vzťahu. Dnešný sviatok nám pripomína, že sv. rodina nám môže byť vzorom pri každom našom snažení sa a v každom boji.

Čo pre nás znamená dnes sv. rodina? V nemeckom jazyku význam slov svätý (heilig) a zdravý (heil) veľmi úzko súvisí. Sv. rodina – zdravá rodina? Život stále harmonický, sprevádzaný láskyplným postojom, modlitbou a radosťou, veselou myslou? To nemožno porovnať so skutočnosťou našich rodín a ostatných vzťahov, v ktorých spory, neporozumenie a zranenie v menšej alebo väčšej miere ovplyvňujú často a intenzívne každodenný život! Žeby tzv. "sv. rodina" bola pomaly neexistujúci obraz alebo nedosiahnuteľný ideál?

Vyplatí sa spomínať sv. rodinu, s ktorou sa stretávame v biblii, pozornejšie si všimnúť. Život tejto rodiny začína už veľmi komplikovane: náhle tehotenstvo, ktoré spôsobí, že Jozef má podozrenie na neveru. Potom pôrod vo veľmi biednych podmienkach, prenasledovanie vladárom, útek pred ním (evanjelium liturgického roka A) – v žiadnom prípade to nie je veľmi idylický svet, ktorý je nám tu popisovaný. Neskôr je spomínaná udalosť dvanásťročného Ježiša, ktorý svojvoľne, bez súhlasu a vedomia svojich rodičov ostáva v chráme (evanjelium liturgického roka C). Keď Ježiš už ako dospelý sa túla a ohlasuje evanjelium, snaží sa ho jeho rodina pritiahnúť domov, pretože si myslí, že je zmyslov zbavený. V žiadnom prípade tu nevládne zdravý, bezproblémový a bezkonfliktný svet, ktorý môžeme vycítiť z týchto príkladov.

Aj dlhšia verzia evanjelia liturgického roka B popisuje problémy, ktoré Ježišovu rodinu očakávajú. Starý Simeon spoznáva v dieťati Ježiša, s ktorým prišli jeho rodičia do chrámu, aby ho zasvätili Bohu. Toho Ježiša, ktorý má byť znamením odporu a rozdelenia, ale zároveň má byť svetlom pre pohanov a slávou pre národ Izraela. Jeho životná cesta spôsobí, že srdce jeho matky Márie bude prebodnuté mečom, a to najmä preto, lebo Mária pravdepodobne nerozumela mnohým činom svojho syna za jeho života. Veľa pochopila až pri pohľade späť, po jeho smrti. Tieto skúsenosti nám veľmi približujú sv. rodinu. Zdá sa, že ešte stále je najťažšie prijať životné cesty našich najbližších, ktoré sa nám javia cudzo alebo ich považujeme za chybné. V čom nám môže byť sv. rodina však skutočným vzorom, príkladom a tak nás povzbudiť, je to, akým spôsobom prijímajú všetky problémy, ktoré ich stretávajú.

Zaobranie sa – znamená čiastočne dať od seba vzdialenie sa, odcudzenie sa a napätie, ale pritom zachovať si vždy otvorenosť. Znamená to, bojovať o "áno" pri zmanení vlastných životných plánov v dôvere, že pre Boha nič nie je úplne stratené. Ježišovi rodičia tiež neboli od tohoto celého boja uchránení. To, že sa s Máriou stretávame ešte aj pod krížom a po vzkriesení jej syna znamená, že sa pri tých všetkých problémoch nikdy nevzdala prijať svojho syna práve takého, aký bol. Bola pripravená znášať bolesť, zranenia a napätie a to všetko v hĺbokej viere v Boží spasonosný zámer.